

Nederlandstalige Tuchttraad van Beroep voor Advocaten
Eerste Kamer

Openbare zitting van 12 februari 2013

Dossiernummer: TB-0071-2012

In de zaak van

De heer X, advocaat te ...,

Spreekt de eerste kamer van de Nederlandstalige tuchttraad van beroep voor Advocaten zetelend in tuchtzaken

Volgende beslissing uit:

A. Procedure

1. De raad van de Orde van advocaten te ... heeft in de bestreden beslissing van 6 december 2012, daartoe gevat op verzoek van de stafhouder, kennis genomen van een verzoek tot verlenging van een door deze stafhouder aan mr X opgelegd paleisverbod, bij toepassing van artikel 473 Ger.W..
2. De procedure dit geleid heeft tot de bestreden beslissing gebeurde tegensprekelijk.
3. Bij aangetekende brief van 22 december 2012 heeft Mr X hoger beroep ingesteld tegen de bestreden beslissing.
4. Het hoger beroep van Mr X is regelmatig naar vorm en termijn.
5. Bij aangetekende brief van 28 december 2012 werd mr X opgeroepen om te verschijnen op de zitting van de tuchttraad van beroep van 15 januari 2013.
6. Op de zitting van 15 januari 2013 verscheen mr X in persoon, zonder de bijstand van een advocaat. Met instemming van mr X is de zaak behandeld in openbare zitting.

Pro-Stafhouder Mr Q werd gehoord in zijn verslag.

Advocaat-Generaal V bracht advies uit. Hij adviseerde de bevestiging van de bestreden uitspraak.

Mr X heeft zijn middelen en argumenten uiteengezet alsook een conclusie en een bundel met 9 stukken neergelegd. Hij kreeg tevens het laatste woord.

7. Vervolgens zijn beide zaken in beraad genomen.

B. Wat de rechtspleging in eerste aanleg en de wraking betreft

8. De tuchtraad van beroep stelt vast dat, in het kader van de rechtspleging die geleid heeft tot de bestreden beslissing, de raad van de Orde te ... kennis genomen heeft van een vordering tot wraking van vier leden van de raad van de Orde (mr K, mr C, mr J en mr S). Dit verzoek tot wraking maakte het voorwerp uit van een schriftelijk verzoek daartoe vanwege mr X van 20 oktober 2011.

Deze wrakingsvordering werd neergelegd voor de sluiting van de debatten en was bij toepassing van artikel 835 Ger.W. ondertekend door een advocaat die meer dan tien jaar balie heeft (mr M).

9. De raad van de Orde heeft bij tussenbeslissing geoordeeld *“dat de wrakende partij geen bewijs door geschrifte of geen begin van bewijs levert van de wrakingsgronden en [verwierp] conform art. 839 Ger. W. de vier wrakingen op de eenvoudige verklaring van de vier voornoemde leden.”*

10. De tuchtraad van beroep is bij toepassing van artikel 838 Ger.W. in principe bevoegd om kennis te nemen van wrakingsvorderingen t.a.v. leden van het rechtscollege dat kennis neemt van de zaak in eerste aanleg – hier de raad van de Orde.

11. Artikel 839 Ger.W. schrijft evenwel voor dat, indien de wrakende partij geen bewijs door geschrift of geen begin van bewijs levert van de wrakingsgronden, de rechtbank (lees *in casu*: de raad van de Orde) de wraking kan verwerpen op eenvoudige verklaring van de rechter.

12. Uit het proces-verbaal van de terechtzitting van 6 december 2012 blijkt dat de vier gewraakte leden van de raad van de Orde elk individueel verklaard hebben dat er geen enkele reden tot wraking was.

13. Voorts is ter zitting van de raad van de Orde vastgesteld dat mr X geen enkel stuk heeft neergelegd ter onderbouwing van zijn wrakingsvordering.

14. Dienvolgens mocht de raad van de Orde bij toepassing van artikel 839 Ger.W. beslissen over de wrakingsvordering en deze verwerpen bij gebrek aan schriftelijk bewijs en bij gebrek aan begin van bewijs.

15. Het hoger beroep van mr X is in hoofdorde gericht tegen de bestreden beslissing in de mate dat zij het wrakingsverzoek van mr X verwerpt. Gezien de correcte toepassing van artikel 839 Ger.W. door de raad van de Orde is dit onderdeel van het hoger beroep echter ongegrond.

16. Ten overvloede is het wrakingsgeschil, dat in eerste aanleg relevant was, thans zonder belang geworden. Zelfs indien de tuchtraad van beroep het hoger beroep gegrond zou verklaren op het vlak van de wraking, dan nog zou het gevolg daarvan zijn dat de tuchtraad van beroep door de devolutive werking van het hoger beroep de feiten zelf dient te beoordelen. Ingevolge deze devolutive werking is de volledige betwisting m.b.t. het paleisverbod zelf aanhangig bij de tuchtraad van beroep bij toepassing van artikel 1068, eerste lid, Ger.W., dat toepasselijk is in tuchtzaken (G. CLOSSET-MARCHAL en J. van DROOGHENBROECK, *Les voies de recours en droit judiciaire*, Bruylant, Brussel, 2009, p. 156, randnr. 247;

Cass., 18 februari 1994, *Pas.*, 1994.I.180).

17. Daarom is het mogelijke ontbreken in het dossier van de rechtspleging van bepaalde stukken betreffende de wraking, zoals door mr X wordt beweerd, zonder belang voor de verdere behandeling ten gronde door de tuchtraad van beroep.

C. Beoordeling ten gronde

18. Bij beslissing van 8 juni 2012 heeft de stafhouder aan mr X, naast andere maatregelen, een verbod opgelegd een gerechtsgebouw te betreden gedurende een periode van 3 maanden, en wel op grond van volgende overwegingen, en in volgende termen:

“Waarde Confrater,

Paleis- en strafinrichtingsverbod

Ik verneem van mr. P dat u voornemens was vandaag voor de raadkamer de verdediging waar te nemen van zijn cliënt dbr. L, niettegenstaande de brief die ik u hierover reeds op 08.05. j.l. toezond inhoudelijk nog steeds niet werd beantwoord.

Dit is nu reeds de zoveelste klacht over pogingen tot afwijzing die ik over u ontvang, zodat ik u bij deze conform art. 743 van het gerechtelijk wetboek verbod opleg om vanaf morgen 09.06.2012 nog een in België gelegen gerechtsgebouw of strafinrichting te betreden. Mijn beslissing is als volgt gemotiveerd:

Dossier DG 2210

Op 22.09.2011 ontving ik een klacht vanwege mr. LM, die mij signaleert dat u zijn cliënte SR, die bij in het kader van de Salduzpermanentie had bijgestaan, op onrechtmatige manier hebt afgeworven.

U betwistte de onregelmatigheid van de opvolging en het onderzoek dat daaromtrent door mij werd gevoerd, heeft de gegrondheid van de tegen u ingediende klacht niet aangetoond.

Op 27.09.2011 bezorgt de directeur van de strafinrichting ... mij evenwel twee meldingen vanwege twee van zijn personeelsleden die van verschillende vrouwelijke gedetineerden klachten ontvingen over uw afwijzingspraktijken, die met deze mevr. SR in verband blijken te staan.

In haar rapport van 27.09.2010 signaleert het ene personeelslid dat SR zich na een gesprek dat zij op 21.09.2011 met u in de strafinrichting had, enthousiast tegenover een medegedetineerde (mevr. O) over u zou hebben uitgelaten en haar zou hebben geadviseerd om een afspraak met u te maken.

Zij heeft dat echter niet gedaan, maar werd niettemin op zondag 25.09.2011 door u voor een gesprek opgeroepen. Mevr. O verklaarde tegenover het personeelslid van de gevangenis dat zij zich hierover niet goed voelde en heeft het gebeuren daarom dan ook gerapporteerd.

Het personeelslid van de strafinrichting signaleerde in diezelfde nota aan haar directeur dat na mevr. O ook de dames DD en BB door u voor een gesprek werden opgeroepen, maar dat geen van hen op uw verzoek wilde ingaan.

Het tweede personeelslid bevestigde in een aparte nota aan de gevangenisdirecteur dat u op maandag 26.09.2011 drie vrouwelijke gedetineerden (O, DD en BB) voor een gesprek opriep, maar dat geen van hen op dit gesprek wilde ingaan omdat zij reeds door een andere raadsman werden bijgestaan.

Bijkomend signaleerde dit personeelslid dat u via een ex-gedetineerde (meer bepaald SR) getracht hebt om andere verdachten te "ronselen" en dat u daarvoor uw naamkaartjes had uitgedeeld. Tot bewijs hiervan voegden zij twee van uw naamkaartjes bij haar verslag.

De poging tot afverving van mevr. BB werd mij bevestigd door haar raadsman mr. VS en deze aangaande mevr. O door mr. U. Op 28.11.2011 werd u door de pro-stafhouder mr. I medegedeeld dat voor deze feiten een tuchtonderzoek tegen u werd geopend.

Dossier DG 3289

Op 27.02.2012 ontvang ik zowel van uzelf als van mijn kantoorgenoot mr. J een klacht aangaande dbr. CS, gedetineerd in de strafinrichting te ..., waarin u elkaar wederzijds ervan beschuldigt gepoogd te hebben dbr. CS af te werven.

Op 27.02.2012 begeeft de vice-stafhouder zich samen met de secretaris van de Orde naar de strafinrichting te ... om er dbr. CS te horen. Deze bevestigde dat mr. J wel degelijk zijn raadsman is, dat deze hem ook vroeger reeds in een andere zaak had bijgestaan en dat u tot tweemaal toe getracht hebt hem te spreken zonder dat hij zelf ooit hierom gevraagd had.

Dossier DG 3558

Op 13.03.2012 ontvang ik via de stafhouder te ... een klacht van mr. JM i.v.m. de bijstand van dbr. SX voor de strafuitvoeringsrechtbank. Ook in dit dossier betwistte u de gegrondheid van de klacht. Nadat ik dbr. SX schriftelijke hierover interpelleerde, bevestigde hij mij telefonisch vanuit de gevangenis dat hij zich wel degelijk door mr. JM wilde laten bijstaan en niet door u.

Hij bevestigde mij dit telefonisch onderhoud nadien ook schriftelijk.

Dossier DG 3601

Op 30.04.2012 ontvang ik een klacht van mr. MS over uw poging tot afverving van dbr. L, gedetineerd in de strafinrichting te Op mijn brief van 08.05.2012, ontvang ik nooit antwoord, tot u mij op 05.06.2012 aankondigt dat u aan een zogenaamde tegenklacht werkt, die later per afzonderlijk schrijven zou volgen. Ik heb u daarom verbod opgelegd dbr. L vanochtend voor de raadkamer bij te staan.

Uw onaangepast gedrag

Daarnaast werd u reeds voor de tuchtraad vervolgd om sedert 30.01.2010 het beroep van advocaat uit te oefenen zonder begeleiding door een patroon en om meermaals ongepaste klachten tegen uw patroon, tegen opeenvolgende stafhouders en tegen de Orde van advocaten te hebben neergelegd.

Bij sententie van 20.10.2011 werd u bij verstek hiervoor de tuchtsanctie van de schrapping opgelegd. U tekende hiertegen verzet aan. Over dit verzet werd op tegenspraak uitspraak gedaan bij sententie van 10.05.2012.

In deze laatste sententie werd ook uitspraak gedaan over het niet-betalen van uw baliebijdragen over de jaren 2009, 2010 en 2011. Bij sententie van 10.05.2012 werd u voor beide samengevoegde zaken de tuchtsanctie van schrapping van de lijst der stagiaires opgelegd.

Op 24.05.2012 tekende u tegen deze sententie hoger beroep aan, en tijdens een ontmoeting in de lounge vorige week vond u het nodig mij aan te kondigen dat ik in verband met deze tuchtdossiers eerstdaags door het Comité P zou worden aangezocht om documenten over te leggen en dat het dus nog wel een paar jaren zou duren vooraleer inzake uw schrapping het laatste woord was gezegd.

U volhardde in uw zijekelijke manie om tegen eenieder die niet doet wat u van hem verwacht klacht neer te leggen door op 15.03.2012 tegen alle leden van de tuchtraad en tegen pro-stafhouder I een tuchtklacht in te dienen, zoals mij op 24.05.2012 door de voorzitter van de tuchtraad van beroep werd gesignaleerd.

Daarnaast blijkt uw onaangepast gedrag ook uit tal van andere dossiers die op het batonnaat tegen u moesten worden geopend omdat u tegen eenieder die niet beantwoordt aan uw verwachtingen dreigementen uit of klachten neerlegt, zoals onder meer in uw brief van 25.03.2011 aan toenmalig bestuurder van het departement deontologie W, die huidige voorzitter van de OVB (dossier DG 1212) en in uw brief van 06.04.2011 aan uw voormalig patroon (dossier DG 1339).

Om al deze redenen wordt u met ingang van morgen 09.06.2012 de toegang tot elke in België gelegen strafinrichting en tot elk in België gelegen gerechtshof voor een periode van drie maanden ontzegd.

Met confraternele achting,

Q

Stafhouder?

19. De tuchtraad van beroep beoordeelt het beroep tegen de verlenging van het paleisverbod als volgt.
20. Bij beslissing op grond van art. 473 Ger. W. van 6 september 2012 heeft de Raad van de Orde van Advocaten te ... het verbod, opgelegd door de stafhouder bij beslissing van 8 juni 2012, op grond van art. 473 Ger. W., om een gerechtshof te betreden gedurende een periode van drie maanden, verlengd met drie maanden.
21. Mr X heeft hiertegen op 25 september 2012 hoger beroep aangetekend. Bij beslissing van de tuchtraad van beroep van 11 december 2012 is dit hoger beroep ongegrond verklaard.
22. De stafhouder heeft bij brief van 21 november 2012 opnieuw verzocht om een verlenging van het hierboven vermelde paleisverbod.
23. Mr X betoogt vooreerst dat zijn eigen hoger beroep onontvankelijk is omdat de bestreden beslissing geacht moet worden niet genomen te zijn. Mr X bedoelt dat de bestreden beslissing ten onrechte uitspraak gedaan heeft over zijn wrakingsverzoeken en daarom geacht moet worden niet te bestaan.

Deze stelling kan niet gevolgd worden. Niet alleen heeft de raad van de Orde terecht uitspraak gedaan over de wraking bij toepassing van artikel 839 Ger.W., maar zelfs als dat niet het geval ware geweest, dan nog zou de uitspraak wel degelijk bestaan en zou de tuchtraad van beroep door de devolutive werking van het hoger beroep geldig gevat zijn ten aanzien van de grond van de problematiek, nl. de verlenging van het paleisverbod.
24. Vervolgens betoogt mr X dat er voor de verlenging van het paleisverbod geen procedure zou

bestaan.

Mr X vergist zich echter. Artikel 437 Ger.W. schrijft voor dat de raad van de Orde met een met redenen omklede beslissing, op verzoek van de stafhouder, een paleisverbod kan verlengen, nadat de betrokken advocaat is gehoord. De procedure voor verlenging van het paleisverbod ligt dus wel degelijk wettelijk vast en is hier overigens ook correct toegepast.

25. Voorts stelt mr X dat er geen verlenging kan plaatsvinden van een reeds afgelopen paleisverbod.

Andermaal kan mr X onmogelijk gevolgd worden. In deze ging het oorspronkelijke paleisverbod in op 9 juni 2012 voor een periode van drie maanden, zodat het verstreek op 8 september 2012 om middernacht.

De eerste verlenging werd bevolen door de raad van de Orde op 6 september 2012, d.i. dus vóór het verstrijken van de termijn van drie maanden, d.w.z. tot 8 december 2012 om middernacht.

De tweede verlenging (de bestreden beslissing) dateert van 6-7 december 2012, d.i. in ieder geval vóór het verstrijken van de tweede verlenging.

Er is dus geen sprake van enige verlenging na het verstrijken van een lopende termijn.

Mr X beweert weliswaar dat de eerste verlengingsbeslissing van 6 september 2012 hem laattijdig zou betekend zijn, maar tegelijk stelt hijzelf in zijn conclusie dat *“thans de niet tijdige betekening/kennisgeving van de beslissing van 4-6 september 2012 ter discussie staat raakt de (on)wettigheid of de opportuniteit van deze beslissing niet?”*.

Inderdaad staat de betekening van de beslissing los van de beslissing zelf. *In casu* heeft de raad van de Orde besloten tot de verlenging binnen de geldigheidstermijn van het paleisverbod en is het verlengingsbesluit dus niet laattijdig.

Mr X stelt weliswaar dat de verlengingsbeslissing laattijdig betekend werd, maar dit gegeven is niet alleen niet bewezen, maar bovendien niet relevant nu de verlenging op zich wel tijdig gebeurd is. Om praktische redenen verdient het uiteraard de voorkeur dat deze verlengingsbeslissing ook binnen de geldingstermijn betekend wordt, maar dit is geen geldigheidsvereiste.

26. Terzijde stelt mr X dat de kennisgeving van de verlenging moet gebeuren door een betekening bij deurwaardersexploot bij toepassing van artikel 1495 Ger. W. Deze stelling – die indruist tegen het principe dat in tuchtzaken de kennisgevingen gebeuren bij aangetekende brief en geenszins bij exploot – is zonder belang voor de beoordeling van de rechtsgeldigheid of wenselijkheid van de verlenging.

27. Na onderzoek van de zaak ter terechtzitting van 15 januari 2013, stelt de tuchtraad van beroep vast dat de onderliggende stukken betreffende afwerving van cliënteel, onaangepast gedrag en klachten allerhande zich niet materieel in het dossier van de rechtspleging inzake het hier beoordeelde hoger beroep bevinden. De tuchtraad van beroep neemt daarvan akte.

28. Echter, zelfs bij afwezigheid van de betreffende stukken, is het nog steeds gepast dat mr X een (verlengd) paleisverbod wordt opgelegd.

Zoals de stafhouder terecht opmerkt in zijn oorspronkelijke paleisverbod, werd mr X reeds vervolgd om sedert 30.01.2010 het beroep van advocaat uit te oefenen zonder begeleiding door een patroon. Mr X

betwist deze feiten niet.

Er blijkt geenszins dat er in deze jarenlang volgehouden, manifest wederrechtelijke toestand enige wijziging is opgetreden – wel integendeel. Dit alleen al verantwoordt bij toepassing van artikel 473 Ger.W. het opleggen alsook de verlenging van het paleisverbod.

29. Tot slot argumenteert mr X nog dat een paleisverbod enkel kan opgelegd worden nadat er een formeel tuchtonderzoek geopend is, wat in deze niet het geval zou zijn. Deze stelling is manifest ongegrond nu er uiteraard tegen mr X een tuchtzaak liep ten tijde van het paleisverbod en de verlenging daarvan.

30. Het hoger beroep is dus ongegrond.

Om deze redenen,

de tuchtraad van beroep voor Advocaten,

Uitspraak doende in tuchtzaken en met open deuren,

Ontvangt het beroep van mr X;

Verklaart het hoger beroep in de zaak TB-0071-2012 ongegrond.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Dirk Floren, voorzitter

en de assessoren

- mr. Georges Alofs

- mr. Peter Callens

- mr. Koen Lips

- mr. Yves Mertens

De assessoren hebben deze beslissing allen ondertekend voor de uitspraak.

G. Alofs

P. Callens

K. Lips

Y. Mertens

Waren aanwezig bij de uitspraak:

- de heer Dirk Floren, voorzitter,
- en mr. Ludo Kools, secretaris.

D. Floren

L. Kools